

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. S.**

skazanego z art.278 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 maja 2026 r.

z urzędu, kwestii możliwości o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać, do czasu rozpoznania kasacji, wykonanie wobec
S.S. wyroku Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w
Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w Poznaniu z dnia 12 lutego 2026 r., sygn. akt VIII K 1409/25, S. S. skazany został za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wprowadzona do wykonania w dniu 23 marca 2026 r. (NOE-SAD k. 6 akt SN).

W dniu 12 maja 2026 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od powołanego wyżej wyroku, w której

podniesiono zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Możliwość skorzystania z instytucji, o której mowa w powołanym wyżej przepisie, wymaga jednoczesnego spełnienia dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz stwierdzenia, że wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Uruchomienie procedury zmierzającej do wstrzymania w tym trybie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją może nastąpić zarówno na wniosek, jak i z urzędu.

Taka sytuacja, skutkująca wstrzymaniem z urzędu zaskarżonego kasacją Prokuratora Generalnego wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, zapadłego wobec skazanego S. S. , ma miejsce w realiach tej sprawy, ponieważ uwzględnienie kasacji, opartej o zarzut wystąpienia uchybienia z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (powaga rzeczy osądzonej) skutkujący bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., już na obecnym wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, jawi się jako prawdopodobne w stopniu znacznym.

Przemawiają za tym argumenty podniesione przez skarżącego w uzasadnieniu nadzwyczajnego środka zaskarżenia, skonfrontowane z dokumentacją procesową zawartą w dołączonych do kasacji aktach sądu *meriti*.

Ewentualna zasadność kasacji bez wątpienia będzie musiała pociągnąć za sobą uchylenie zaskarżonego nią wyroku i umorzenie postępowania, a jeżeli tak to skazany nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji orzeczonej przez Sąd Rejonowy kary pozbawienia wolności, która była – jak to wskazano na wstępie niniejszego uzasadnienia – wykonywana od dnia 23 marca 2026 r.

Wprawdzie postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2026 r., sygn. akt VIII Ko 1024/26, Sąd Rejonowy Poznań Stare – Miasto w Poznaniu wstrzymał – na podstawie art. 9 § 3 k.k.w. – wykonanie S. S. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIII K 1409/26, lecz wstrzymanie nastąpiło jedynie w związku z możliwością wszczęcia postępowania kasacyjnego do czasu rozpoznania w sprawie tego Sądu o sygn. akt VIII K 292/26 wniosku o wszczęcie takiego postępowania. Skoro kasacja została przez podmiot szczególny wniesiona, wstrzymanie wykonania kary o jakim mowa w powołanym postanowieniu już nie obowiązuje, a tym samym wydanie orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. do czasu rozpoznania samej kasacji, stało się koniecznością dla uniknięcia przez skazanego dolegliwości, których doznać nie powinien.

Z tych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]